

1563000

1564000

1565000

6797000

6796000

6795000

6794000

6793000

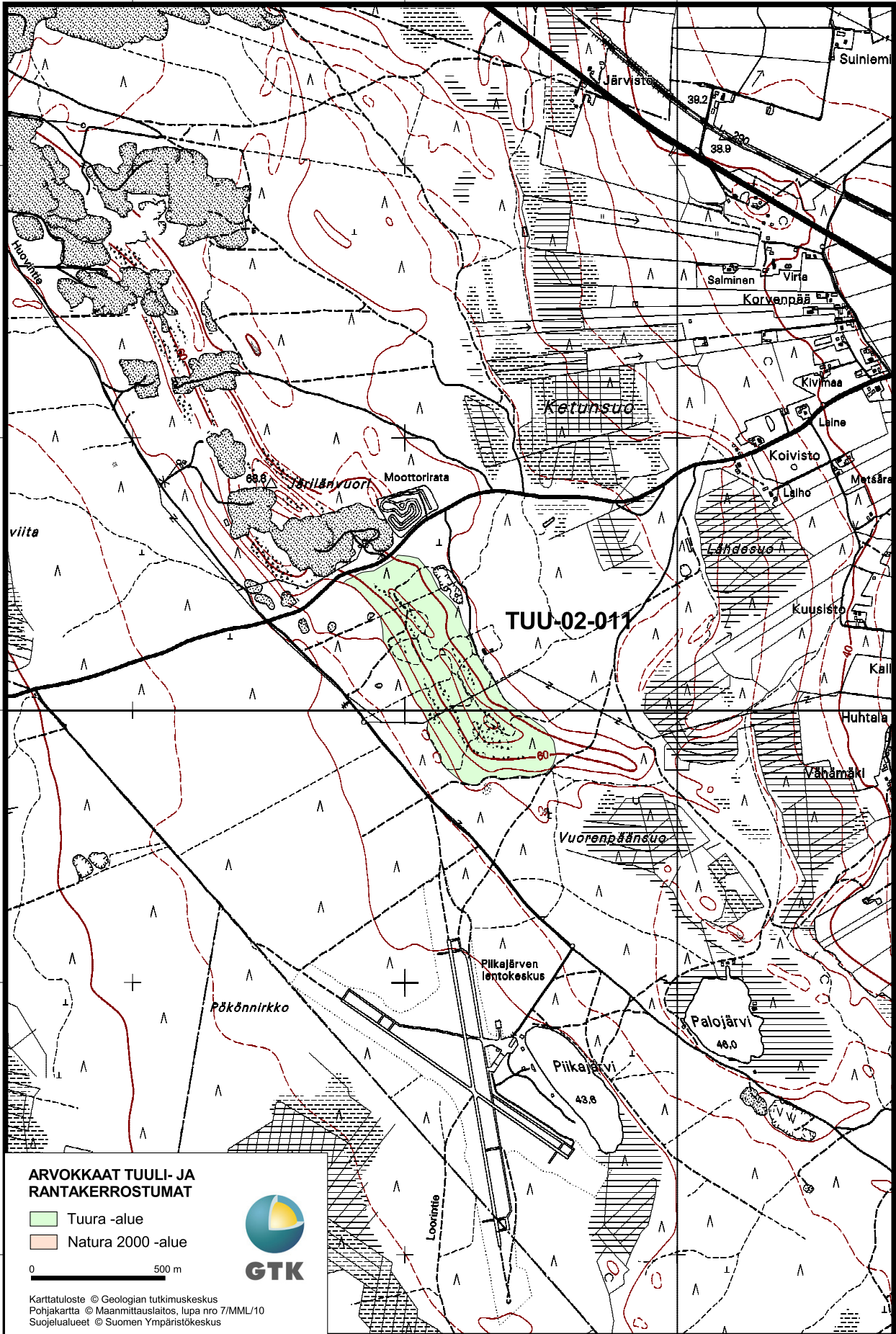
6797000

6796000

6795000

6794000

6793000

ARVOKKAAT TUULI- JA RANTAKERROSTUMAT

- Tuura -alue
- Natura 2000 -alue

0 500 m

GTK

Karttatuloste © Geologian tutkimuskeskus
 Pohjakartta © Maanmittauslaitos, lupa nro 7/MML/10
 Suojelualueet © Suomen Ympäristökeskus

1563000

1564000

1565000

JÄRILÄNVUOREN MUINAISRANNAT

Kokemäki

Tietokantatunnus: TUU-02-011

Arvoluokka: 3

Muodostuma: Rantakerrostuma

Pinta-ala: 27,1 ha

Korkeus: 65 m

Karttalehti: 1134 09

Alueen suhteellinen korkeus: 10 m

Muodon suhteellinen korkeus: 5 m

Sijainti: Järilänvuori sijaitsee Kokemäellä Piikajärven lentokeskuksen pohjoispuolella, moottoriradan eteläpuolella.

Geologia

Harjavallasta Köyliön kautta Säskylänharjulle kulkeva harjujakso on levinnyt Järilänvuoren ympäristössä noin neljä kilometriä leveäksi deltamaiseksi tasanteeksi, ts. suhteellisen tasaisiksi hiekkakankaiksi ja nummiksi. Maaperän kerrospaksuudet ovat tällä tasaisella alueella yleisesti 15 - 30 metriä (Lindroos et al. 1983). Järilänvuori on tämän laajan harjualueen keskellä sijaitseva kapea, tasaisesta ympäristöstään 25 - 30 metriä kohoava kivikkoinen selänne (Älli 2006). Järilänvuoren rinteillä tavataan muinaisen Itämeren Litorina-vaiheen alussa muodostuneita rantatörmiiä ja -terasseja (Kukkonen et al. 1987). Muodostumassa on useita, toistakymmentä erittäin hyvin muodostunutta kivikkoista rantatörmää ja -vallia allekkain korkeustasolla noin 55 - 65 metriä mpy (Lindroos et al. 1983). Ne ovat suuntautuneet harjun rinteille luoteesta kaakkoon. Alueen eteläisimmät muinaisrannat ovat kaartuneet eteläosistaan itää kohti. Pohjavedenpinta alueella on noin 14 - 20 metrin syvyydellä maanpinnasta, tasolla noin +30 - 33 metriä mpy, ja harjun liepeillä sijaitsevissa orsivesikerroksissa tasolla noin 43 - 44 metriä mpy (Harjavallan kaupunki 2007). Inventoitu kohde voisi sopia helpon saavutettavuutensa ja selkeytensä vuoksi esimerkiksi geologian opetuskohteeksi.

Biologia

Alueen eteläosan laella on 35 x 50 m laajuinen avoin kivikko. Suurimmat kivet ovat halkaisijaltaan 40 cm, mutta enimmäkseen kivet ovat alle 30 senttisiä. Tätä alempana on joitakin vähän metsittyneitä kivikkoja ja itärinteessä on myös kapeita avoimia, 10 x 40 m laajuisia kivikoita. Kivien väleissä ja osin päällä on runsas poronjäkäläpeite ja lisäksi kalliotierasammalta ja isokorallisammalta. Muitakin lehtimäisiä jäkäliä on runsaasti. Kivillä on myös jonkin verran kaarrekarvetta, karttajäkälää, napajäkälää ja muita rupijäkälää. Kivikon reunoilla on sianpuolakasvustoja. Metsäisimmät kivikot ovat varsin sammaleisia ja poronjäkäläisiä.

Eteläosassa kivikoiden ympärillä on laajalti varttunutta kuivahkon kankaan männikköä ja siellä täällä kuusen ja männyn taimia, pihlajia ja koivuja. Kivikoiden kohdalla ja laella metsä on karumpaa kuivaa kangasta. Lahopuita ei ole. Aluskasvillisuus on puolukka- ja mustikkavaltaista varvikkoa, jossa on myös variksenmarjaa ja kanervaa. Pohjakerros on seinäsammalvaltainen. Keski- ja pohjoisosassa on enimmäkseen kuivahkon oloista kasvatusmännikköä.

Maisema ja muut arvot

Järilänvuoren kivikkoiset rantatörmät erottuvat ympäröivältä harjutasanteelta erittäin selvästi ikään kuin siitä nousevina, pitkinä muodostumina. Niiltä ei kuitenkaan juurikaan avaudu maisemaa ulospäin, vaikka mäntyvaltainen puusto avaakin näköalan melko pitkälle. Sisäinen maisema ei ole kovinkaan erikoinen. Järilänvuorta ja sen rantatörmiiä pitkin kiertää talvisin 1 - 4 km mittaiset valaistut kilpahihtoladut. HiiPi-retkeilyreitti (Hiittenharju – Järilänvuori – Pitkäjärven vapaa-ajankeskus) retkeilyreitti yhdistää Harjavallan Hiittenharjun ulkoilu- ja virkistysalueen Kokemäen Pitkäjärven vapaa-ajankeskukseen ja alueella on reitin taukopaikkana Järilän maja (Satakuntaliitto 2009). Inventoitu kohde sijaitsee Järilänvuoren 1. luokan pohjavesialueella (0207951). Inventoitu kohde on harjajensuojeluohjelmassa (HSO020027).

Kirjallisuus:

Harjavallan kaupunki, 2007. Lausunto Destia tieliikelaitoksen maa-aineslupahakemuksesta. Ympäristölautakunta 9.5.2007. s. 58 - 62.

Kukkonen, M., Stén, C.-G., Svahnback, L. & Hyypä, J. 1987. Peipohja. Maaperäkartta 1 : 20 000 selitys. Karttalehti 1134 09. Geologian tutkimuskeskus.

Lindroos, P., Hyypä, J., Stén, C.-G. & Tuittila, H. 1983. Rauman - Kokemäen seudun maaperä. Suomen geologinen kartta 1:100 000: maaperäkarttojen selitykset. Karttalehdet 1132 ja 1134. 71 s. Geologian

Satakuntaliitto. 2009. Satakunnan luontopolut ja lintutornit. 32 s.

Älli, E. 2006. Satakunnan viher- ja virkistysverkkoselvitys 2005-2006. Satakuntaliitto. 72 s